Chuchláci.

Charakterní obrázek z Klatovska.

Napsal Karel Klosterman.

Laskavý čtenář tudíž Chuchli a Chuchláky zná, a netřeba mi líčiti znova tento stánek troglodytů, z nichž by nebožtík Rousseau měl živou radost. Ženevský filosof prohlašoval, že člověk je tím nešťastnější, čím dále se vzdaluje od přírody, a tím šťastnějším, čím méně má potřeb. Těžko se s ním o tom hádat, vylíčiť stav primitivního, ku přírodě nouzného barvami tak svůdnými, že Voltaire mu dopsal: "Pane dodáváte mi chuti choditi o čtyřech".

Jiné zase vyváděli z toho učení ponětkud podivné důsledky, jimž nelze upříti logičnosti. Pes má méně potřeb než nejnižší člověk, tedy pes je šťastnější; hlemýžď má méně potřeb psa, rostlina méně hlemýždě—mrtvý kámen jich má ještě méně, totiž žádných, jest tudíž bez odporu bytostí nejšťastnější.

Nirvana—holé nic!....Je to nárameně krásné učení, a víme, že oblažilo už miliony. Pokroku prý neslouží, ale co je do pokroku! Naši Chuchláci oň nestojí, ba, pochybuji, velice, je-li v živém slovníku u nich běžném, jež ovšem nikdo nenapsal.

Jest s podivením, že tytéž myšlénky se rodívají v hlavách lidí velice různých a v různých dobách; tytéž myšlénky, ač se odívají různými slovy.—

Ctihodný Vincek Mikuta, odedávna usedlý v podzemní díře v nezdřevěněl leknutím, když mu vyřídil obecní poslíček, aby se dostavil do Habartic k přestavenému. V takových chvílích sobě netajil, že závidí svému hubenému vepři aneb ještě hubenější krávě.

Vincek měl nehorázný strach z každého úřadu a z každé úřadní osoby, ať se jí říkalo jakkoli; čím menší byl pán, tím více se ho bál, proto že jakýsi cit mu pravil, že velcí páni si ho nepovšimnou. Jaktěživo se mu nestalo, aby představený se byl s ním sdělil o věc příjemnou; pokaždé vězel za povoláním nějaký hajný nebo hlídač nebo soukromý žalobce, nebo běželo o zaplacení nějaké daně, a pokaždé soptěl a hrozil všemožnými tresty, z nichž nejcitelnější by ho bylo stihlo vypuzení z jeho pelechu, jež bylo na snadě, poněvadž nebyl obecním příslušníkem Habartickým, ba do Stobořic náležel.

"Zloději mordianská," lával představený, "což tě čert bere, že nemůžeš dát pokoje bramborům, trávě na mezi a okleskům? Prokletá holota tam u vás! A, já řku, jako by nebylo dost těch našich, ještě přespolní se u nás usazují! Jdi do Ameriky, chlape, nebo do Sroboříc nebo do Neuráz, ale nás tu nech na pokoji!"

A Vincek skroušeně, s největší ctivosti před Bohem dosazenou vrchností:

"Pantato, Bůh jim žehnej! Věřej mi, já se za ně modlím od rána do večera a ještě než usnu odříkávám za ně otčenášek, jakej sou hodnej otec. Dyť, vědí člověk musí žít! Co pak mám, s dovolením tý dětí zabít? Tak sem se jednou zmejlil v mezi, a ti Hoštický toho nadělali, jako dybych tu hubenou mez byl sežral! A to mi nemůžou vodpustit, Panenko ty klatovská, sedmibolestná!...."

"Tys tu pokutu pořád ještě nezaplatil, ty tlučhubo jedna! Povídám ti naposled, ať to vypořádáš, sic ti přijde exekuce."

"A Bože! Bože! to je ukrutný slovo, pantáto! Skrz tákovou mez! A skrz ty brambory, to na mě svedli! Na mou duši, jim to povídám. To ten raubíř, ten Flaška! A daj' si pozor, ten krade jako straka, ale uvidíj', abych jim řek', ten chlap neumře, ten chcípne, a to je slovo! Za živa chcípne, to jim říkám, jako nejhorší prašivej pes."

"Vy jeden druhému nezadáte! Teď jdi domu a zaplať pokutu, sic tě vyženu."

Takových bouřek bývalo do roka několik; přehnaly se zase, hrom neuhodil. Když bylo nejhůře, zaplatila se pokuta, prosilo se pro Boha, pomohlo se někdy na poli, když bylo pilno, a potom se žilo po bývalém.

Avšak jednou přišlo zle, do opravdy zle. Vincek se vrátil od starosty všecek zdrcen. Dva dni nemohl mluvit, pak si ulehčil.

"Na mou duši, to už aby člověk byl kamenem aby měl pokoj. Kdo by tohle řek'? Což pak nestojí v tej tlustej knize u pana faláře v Stobořicích, že se mi narodil před dvaceti lety kluk, tuhle Pepík? Nač to tam píšou? Co pak mu někdo něco dá? A to zavolali Stobořického představeného do Klatov na hejtmanství, aby si vyták' lumera le grutů, a von představenej vytáh pro kluka lumero 15. A co pak von představenej nemoh' mlčet! nemoh' von říct, že vo tom klukovi neví, že vodešel do světa? Je tohle v pořádku? Na chudýho se sveze všechno.... dyby člověk měl na podmanku, však by se to nestalo. Není v Stobořicích, nu, co pak musí bejt na světě, dyž není tam!.... Tak pantáta v Habarticích, že vo klukovi vědí, abych si došel do Stobořic pro tu cedulku, a prvního března že Pepík musí před komis, sic si přijde pro něho četník. A jak von kluk přijde před komis, voni ho vezmou na vojnu, a já starej člověk jako dyby mi vzali pravou ruku. To aby člověk na mou pravdu už byl kamenem...."

Vincek Mikuta přemítal potom náramně, nebylo li by lze najíti cesty pro Pepíka, aby se vyhnul odvodu, aby jaksi zmizel s povrchu zemského.

Napoleon při všech svých výpravách dojista nenadělal tolik plánů, co si jich vymyslil ubohý, usoužený tento otec; avšak všecky tyto věhlasné plány a výmysly v nivec se rozpadly před strachem, plynoucím z možnosti návštěvy četnické.

"Pepíka by snad ani nevyčnachali," pravil Vincek, "ale voni vyčuchají věci, který už dávno byly; v tom je to!"

Odnodlal se tedy posléze dojíti si do Stobořic pro "cedulku" uschovanou u tamního starosty. Přečtli mu ji a poučili jej v příčině obsahu.

"Má se dostavit čistě umyt a stříhzliv atd."

Vincek, vraceje se domů do Chuchle, celou cestu přemýšlel o obsahu těchto slov. Čistě umyt!—Kde pak se umyje, a jak? Ani on otec, ani Pepík syn se snad neumyli, co byli na světě, leda že si tu a tam utřeli obličej a ruce mokrým hadrem. Napadlo mu, že k čistému umytí se užívá mýdla, ale kdo pak vůbec měl kousek mýdla v Chuchli?.... Ku prasí se bez něho obcházejí.... A kde že se umyje?—v Kvasliceh, rybníce-li? vždyť tam bude ještě led, jako v lesních kalužích a v lučních jamkách.... Člověk aby se zrovna usoužil!

Žádat, aby člověk, žijící v Chuchli, byl čistě umyt!—

Kdo pak má v Chuchli necky?... Pepík se má dostavit čistě umyt, a nebude-li, nemine ho trest. Toť článek řetězu, jejž "páni" ukuli na ubožáky. Věru, bude-li posledního února v Chuchli ještě sněhu, jako že Bůh dá, že ho bude, vyválí kluka v sněhu a bude ho třít, až všecku špínu s něho setře.

Na tom se ustanovil, a tato naděje ho upokojila aspoň ponětkud. Co jest psáno, je zákon císařem pánem vydaný, a zákon císařský třeba zachovávat, proto, že kdo ho neza chovává, bývá trestán.

Mrzutosti, které mu pocházely z pomezní trávy, z cizích bramborů, z lezní chvoje a z pokácených stromků, souvisely v pravdě také se zákonem, ale Vincek nemohl uvěřiti, že by takový zákon byl vydal císař pán. To bylo dílo hajných, fořtů, správců a jiných menších pánů. Cfrař pán přece nemohl chtíti, aby obyvatelstvo Chuchle pomřelo hladem a zimou; vždyť totéž obyvatelstvo posílalo své syny k odvodu, a by bojovali za císaře.

A na bílem sněhu, jehož závějemi se dral, jako by v dáli, ve stínu borovic, vystávaly rudé, krvavé skvrny, krev jeho syna, jenž půjde na vojnu jako na jatky.

I pohnulo se při tomto pomyšlení tou měrou jeho měkké srdce, že slzy vytryskly mu z očí bez ustání zapálených od fajkousavého dýmu, jímž zimního času jeho příbytek by neustále naplněn...."

Už se blížil k domovu, když potkal hoštického hajného, jehož uctivě pozdravil.

Týš hajný, jehožto duše se naplnila podezřením pokaždé, když Vincka potkal někde venku, zastavil ho a tázal se ho zprudka:

"Byl jste zase v lese, vy darebo, vyhlídnout si stromek, co?"

A Vincek, bera za svědky Boha a všecky svaté na nebi, jal se vypravovati, kde byl, a co ho soužíží.

"A voni mi ho vemou, och Ježíši, och Ježíši!"—ukončil tklivý svůj nářek.

Co že? tomu vyzáblému, vychrtlému klukovi je dvacet let?" tázal se hajný; "tomu bych byl nehádal patnáct. To buďte bez starosti, takového mrzáka neodvedou, hahaha!

"Dyť von je švižnej" prohodil Vincek, "budou vidět, že ho vemou. Bude prej vojna s Turkem, a to vemou všecko...."

"Láry fáry, a kdyby ho vzali, což na tom? Ten se tam bude mít stokrát líp než doma, vy starý osle!"—

Vincek máchnul rukou. "Och, och, pantáto, na vojně se dejmen hřejou," prohodil, "a co si já počnu bez něho?"

Hajný se zasmál ještě jednou a šel po svých.—

Nadešel poslední únor. Sněhu bylo dost, ale došlo-li skutečně k prostředku nahoře označenému, očistiti důkladně Pepíka od dvaceti leté špíny, o tom se v Chuchli nezachovalo nic písemného ani ústního. Mám důvody pochybovati o tom, neboť těžko říci, kdo by byl onoho dne vykonal zmíněnou procedúru, ježto Vinckovi, jak pravil, "tohle nechceští vjelo do nohou", tak že nemohl chodit.

Vypravuje se, že sestra Rozárka a nějaká bába, v milosrdenství na slovo vzatá, ho položily na lavici a třely až do únavy všechny a hadry namáčenými do škopku louhem naplněného.

Na posteli plakal otec, na lavici třený, vedle něho troucí ženštiny, a v různých koutech drobní sourozenci nešťastného Pepíka. I rochání vepře zaznívalo prý truchlivě a přecházelo v táhlé, smutné, přidušené kvílení, tak že táta pravil: "Bůh mi vodpustí hřích, ale ta něma tvář má rozum jako člověk a cítí nechcešť."

Ve čtyři hodiny ráno Pepík se vydal na cestu do Plánice. Dal se napřed k Habarticům, aby se přidružil k odcházejícím odtamtud branců.

Hrůzna tma jej pojala ve svůj klín; nebe černé, bez jediné hvězdičky, jako by smutečními rouchy, zavěšené; od severu dul silný, ledový vítr, jenž pronikavě skuče odrážel se od skalních stěn hory Baráku lomcoval sténajícími borovicemi a přinášel z dáli tajemné, příšerné zvuky. Země byla pokryta starým, zmrzlým sněhem, jenž chrupal pod nohama ranního tichého chodce.

Hoch, znaje cestu, přes tmu a dujícf mu přímo v oči ostrý vítr bral se statně v před. Kdo poví, jaké myšlénky se rodily v jeho ubohé hlavě, pokryté huňatou beranicí; strach dojisté nočním výpravám do míst zcela jinak neschůdných a příšerných, než byla tato cesta, pevná, silně ochozcná, ba, lesními povozy ujetá.

Och, Pepík vůbec si mnoho nemyslil, sotva si činil představy o tom, co s ním bude, odvedou-li ho lines. Razkázali mu, aby šel k odvodu, a on šel. Tak velel osud.

Proč?—člověk neví. Co bude dále, stane se též řízením osudu.

Pro tu chvíli dorážel na Pepíka jen jeden jediný nepříjemný pocit: zima, pronikavá zima. Marně svíral přes prsa tvrdý režný pytel, ledový vítr si našel cestu k ubohému schátralému tělu; i nohy mu křehly, přes to, že vězely v tlustých punčochách a chráněny byly nad to slamou vycpanými nejšlemi. Byl tak hrozně ostrý, tento vítr, žehl ruce, hubený obličej....

Došel do Habartic. Dědinka spala tuhým snem, jen tu a tam zaštěkal sípavý pes, zavyl tahlým hlasem brousící kocour, zakokrhal kohout. Tma všude, z nižádného okna nevycházelo světlo. Bylo mu to s podivením. Což ještě spalí? Pepík sice neměl potuchy o tom, kolik bylo hodin, ale ráno už bylo, a téhož dne ráno měli býti v Plánici, ovšem o osmé, ale to bylo jaksi jedno; Habartičtí, když byli předvolani k soudu, bývali v Plánici z pravidla dvě hodiny před ustanovenou hodinou.... Či odešli už? Možna také. Nu, také dobře, půjde sám.

Prošel vesnicí.

V jednom z posledních domků, u Houšteckých, zahlédl pojednou světlo, jež se dralo blikavým svitem z malého okénka ven. Vzpomněl si, že Houšteckých Kuba jde také k odvodu. Připadlo mu, že by se snad přece šlo lépe ve společnosti.

Vešel. Kuba seděl za stolem a dojídal polévku. Nikdo nevítal ranního hosta. Plakali právě tak jako doma u něho. Měli proč; Kuba pracoval na panském a vydělával 25 krejcarů denně. Odvedou-li ho, kdo bude vydělávat?

"Dej vám Pánbuh chčasný dobrý tro!" pravil Pepík, vzpomenuv si po pěti minutách, že by snad měl pozdravit.

"Dejž to Pánbůh!" odpověděla matka Kubova. "Tys ten Mikutojic co?"

Pepík přisvědčil.

"Co pak nám neseš?"

"Nic. Jdu do města se stavčt. Chtěl jsem se jenom přeptat, jestli tí vaši už šli."

"Času dost," zakřikl Kuba. A pochvíli: "Ty se jdeš stavčt? Herdyje z tebe bude kyrysar? Máš mfru?"

Pepík neodpověděl. Přistoupil ke kamnům a hřál se. Nikdo s ním nepromluvil již slova.

Asi za půl hodiny Kuba vstal a pravil: "Holečku, jdi, si sám! Z tebe čpí psina; my s tebou nepůjdem, ve Vrácově by se do nás dali psi, ady pomstili kamarády, co jste je sežrali v Chuchli. Myslím, žes se zahřál dost."

Tato tvrdá reč neurazila Pepíka, snad ho ani nezabolela, vždyť od svého dětství jinému nepřivykl.

Vyklidil se tiše a šel svou cestou.

Hrozný, pronikavý vítr venku, zima mnohem horší než dosud. Cítil po nějakém čase, že levá jeho strana dřevění, ale šel nezastavuje se.

Dorazil do Plánice, v hlavě mu vířilo. Tma tmavá dosud; tu a tam přecházeli už lidé, ale mnoho jich nebylo. Na věži bilo šest hodin, ještě dvě do osmé. Kam se uchýlí? Do hospody nemohl nemaje v kapse ani krejcaru. A taková hrozná zima! Schoulil se někde za vraty, jež našel pootevřena. Nemohl vydržeti, ledový průvan ho oblil, že tuk tuhnul v kostech. Byl tak naskrz prokřehlý, že jen s tíží se vzpřímil, chtěje vyjíti z neladného útulku. V tom kdosi přišel s lucernou v ruce.

"Co pak je to tu za chlapa?" ozval se hrubý hlas, Jdeš mi odtud, vohnoute voškliva, nebo tě kopnu, až vystydneš...."

Polekán, ustrašen, Pepík vyvrávoral ze vrat a potloukal se opět ulicemi, nevěda kudy. Chtěl se dát do běhu, aby se zahřál ponětkud, ale nešlo to: nohy nesloužily, a nejšle drnkaly mdle po nerovné dlažbě. Pokoušela se oň dřímota, tuhá, nezdolná. Jako mrákoty....

A pořád ta tma, ale více lidí po ulici, vřava hlasů: mladá chasa, přibývající do města, časem chraptivě si zazpívala.

Jeho si nikdo nepovšiml. Otevřelo se jakés okno poblíže něho, vlažný vzduch mu ovál skráně. Jakés prkénko zarachotilo, pak vůně, něco přímo rajského: celé haldy rohlíků, bandurů, dalamánků, pletených housek se vyhrnulo na prkénko před oknem.

Pekař vyložil právě své zboží.

Pepíkovi se sevřely vyzáblé, do černa zmodralé ruce. Jen jeden takový rohlík, jen jeden! a to teplo, to boží teplíčko....a ledový vítr zase zaval, a jednotlivé vločky zakroužily vzduchem.

A pak se mu zdálo, že duch jeho letí nazpět, do rodných podžemních skrýší Chuchelských, a jemu se zdálo, že je tam blaze, och, blaze, jako v nebeském království....

Šeré ráno se rozbřesklo nad Plánicí, ale jemu před očima stalo se temněji, černěji než kdy za nejčernější noci. Zavrávoral, jedva že zbylo mu síly chytiti se za prkénko, na něm vyloženy byly rohlíky, a podepříti se o zeď; hlava mu sklesla na prsa.

Šel mimo jakýs pán, uviděl ho, zaslechl hlas volajícf z okna: "Nu, co je to? Utrhni prkno, ty hulváte, buď tak dobrý! Chceš housku? Tak sem dej penize!"

"Co tu děláte? co je vám? "tázal se ho pár.

(Pokračování.)

"PERFECT" SCALES
LAST FOREVER.
COMBINATION BEAM.
COPPER PLATED
STEEL LEVERS.
For facts write to
Jones of Binghamton,
BINGHAMTON, N.Y.

☞ Farmeři z jedenácti různých okresů zorganisovali společně pojišťující společnost známou, jako "Grain Growers Mutual Hail Ass'n." A pojišťují sami sebe proti krupobití, docílíce takto pojištění za tu nejnižší cenu, právě tak jako jiné okresní vzájemně pojišťující společnosti. Společnost vystavuje listiny na pět roků, čímž ušetří výloh úřadníkům a agentům a pojišťuje osení na obnos $700 nepřevyšující na jednu čtvrt sekce, a platí celou ztrátu bez srážky za žně, sklizeň mlácení a dopravu do trhu. Dále nestává žádného fondu, nýbrž rozpočty činí se pouze na skutečné ztráty a nevyhnutelné výlohy. Spojte se se svými soudruhy a podporujte vlastní svou společnost, Grain Growers Mutual Ass'n, Omaha, Neb. Bližší zprávy podá vám též zástupce Jan Karten, Crete, Neb.

KAREL ŠTASTNÝ

—zubní lékař—

Plomby zlaté i stříbrné, umělé chrupy, korunky a veškeré práce do oboru jeho spadající vykonává spolehlivě u levně.

Do Portland, Ore, bez přesedání po dráze Burlingtonské.

Spací vůz, jedoucí zkrze z Kansas City až do Portland, Ore. vyjíždí z K. C. každý čtvrtek ráno. K posluze touristův jest zde zvláštní služebnictvo uniformované a vlak pod zprávou zvláštních průvodčích. Dráha Burlingtonská projíždí tu kraj až do Denver, pak po dráze D. & R. G. do Ogden, kde zří cestující tu nejkrásnejší scenerii na světě. Pak po dráze Oregon Short Line O. R. & N. Co k cíli cesty. Deset hodin odpočinku v Salt Lake City, tak že cestujícím jest umožněno prohlédnouti si toto krásné a nejzajímavější město na celém světě. Cestující jedoucí do Oregonu nebo k pobřeží Tichomořskému, měli by použíti tohoto týdního výletního vlaku. Tak mohou učiniti na každém místě, kde vlak ten zastavuje. Není vůbec levnější a pohodlnější cestování než ve vlaku tomto. Vagony opatřeny jsou tím nejlepším moderním pohodlím. Lístky druhé třídy jsou honorovány pro spací vůz a cena Pullmanova vozu z Kansas City do Portland obnáší pouze $5.00. Hlaste se o bližší zprávy nebo lístky u J. Francis G. P. A. v Omaha nebo na nejbližší stanici dráhy B & M. 34.

Jízdní řád dráhy

Burlington Route

NA JIH

No 89 osobní denně	11:59 dop
No 91 osobní vyjma neděle	7:14 odp
No 95 nákladní denně	2:30 ráno

NA SEVER

No 92 osobní vyjma neděle	7:53 dop
No 90 osobní vyjma neděl	3:27 odp
Nákladní vyjma neděle	8:30 odp

První česká osada ve státě Arkansas.

Dle sedmileté zkušenosti a dle své docela vynikajících osob a časopisů česko-amerických snesl, upravil a vlastním nákladem vydal JAN KOCOUREK, zakladatel její. Cenná tato knížka pro všechny ty, již si přejí bližší zprávy zvědětí o tamní osadě, rozesílá se úplně zdarma. Pište hned, dokud zásoba stačí

Kdo by si přál svůj dosavadní domov změniti v krajině, kde vládne mírné podnebí, anebo svým milým doposud lacinýkus půdy zabezpečiti, totiž zde má každý k tomu příležitost, než bude všechna půda jinonárodci rozebrána.

Zdejší krajina již není více neznámou, ale jest důkladně osvědčenou a příznivou pro dobré farmery. Již nás zde bydlí více než 80 českých a slovenských rodin a mnozí si již k slušnému jmění zde pomohli, co zatím druzí kráčejí jisté a dobré budoucnosti vstříc. Nedejte na slova žádných tlachalů a buřičů nic přijeďte se ale podívat a přesvědčit na vlastní oči. O mapy a podrobnosti pište pod adresou: JAN KOCOUREK. HAZEN, PRAIRIE Co., ARK.

Dr. C. B. HAM.

Z Bellevue Hospital Medical koleje.

PORADY ZDARMA

LÉCÍ MUŽE, ŽENY A DÍTKY.

Zda lékaři vaší nedovedli rozpoznat vaší chorobu a nemohli vám pomoci, dopište neprodleně na dra. Hama a on vám poskytne poradu d a r m o. Zda by snad lékař váš chorobu za nevyléčitelnou uznal, neztrácejte naději a svěřte se dru. Hamovi. On zachází se svými pacienty, jako otec se svými dítkami a v tisících případech pomohl tam, kde všichni lékaři i nemocný se vší naděje vzdali. Mnozí projdouce nemocnice marne, sklesli na duchu na těle, jako kouzlem vyléčeni byli dr. Hamem. Toto není žádný klam, ný rýž čistá a dokázaná pravda. Nepro dlužujte vaší chorobu a dopište neodkladně na dr. Hama.

Léky dr. Hama neotdržíte v žádné lékárně, grocerích nebo podomních prodávačů. Kdo žádá si jeho léků, musí si pro ně dopsat k dr. Hamovi. Láhev stojí $1.00, šest láhví $5.00. Kdo žádá léky, nechť popíše svou chorobu a zašle bankovní draft, poštovní neb expresní poukázku. Léky s předpisem k užívání odeslány budou obratem pošty. Přiložte poštovní známku na odpověď. Adresa:

Dr. C. B. HAM

708-709 National Union Building

TOLEDO, OHIO

Lékařská porada zdarma.

s věhlasnými specialisty.

Dr. G. Ivan Pohek. Dr. A. Von Bergman

Dr. Jaroslav Dvorský.

nejslavnější a s úspěchem vystudovavší lékaři a ranoiči nejznamenitějších evropských a zdejších ústavech a praksi po dvacet roků provozující. Oni jsou řiditely ústavu, kde léčí se nemoce zastaralé s větším úspěchem, než kteříkoliv jiní lékaři.

Vyléčí ty nejtěžší případy zastaralých nemocí, jež jinými lékaři prohlášeny byly za nevyléčitelné, jako souchotě v prvém stupni chrlení krve, zánět průdušnic, tuberkule v hrtanu, suchý kašel, přchání a bolení na prsou, zvětšené mandle, plíseň katar, obtížné dýchání, záducha, tlučení a třesení srdce, závratě a bolesti hlavy, katar v hlavě, nosu a hrtanu, ztrátu hlasu, zvonění a hučení v hlavě a uších, zánět ušních trubic, hluchotu, tanec sv. Víta, padoucnici, otylost, nervosnost, bezesnost atd.

Žaludeční nemoce

tasemnice, hlísty, zašlemování, žaludeční katár, zvětšení žaludku, sůžení požeráku, zácpu, nezáživnost, bolesti, běhavku, nadmutí, vrhnutí po jídle, neuralgie, horkost, zimnici, veškeré nemoce jater, ledvin, měchýře, časté močení, slabá záda, klouby, páteř, reumatism, hostec, otevřené rány na těle, líšeje, vypadávání vlasů a všechny kožní nemoce, zánět očí, krátkozrakost, šilhavost a všechny oční nemoce.

Veškeré nemoce ženské.

choroby matičné, nepravidelnost měsíčného toku, krvotok, bělotok, neplodnost, bolesti v kříži, vodnatelnost, Brightova nemoc a veškeré tajné nemoce.

Muži v prostředním věku

Ochablost těla, slabost zád, horkost močová, bolení ledvin, kámen v měchýři, moč zbarvená a usedlina v moči, obtížné močení, zlatá žíla průtrž, variocele a veškeré nemoce tajné vyléčí se bezpečně a trvale. Též následky samoprzně léčí se dokonale. Popište nemoc a pošlete 2c. známku, bez níž dopisy ostanou nezodpovídány, načež odepíšeme a oznámíme, co budou stát léky. Trvalé vyléčení jest zaručeno. Ranhojičství a operacím věnuje se zvláštní pozornost. Pište česky, slovensky, polsky, anglicky neb německy.

Čtěte naše vysvědčení

Vědět vám dávám, že má dcera jest úplně vyléčena a já vám mnohokráte děkuji za Vaše léky, nebo léčení těmi jest jisté. Já byl s ní u zdejšího lékaře a ten mne sdělil, že ji žádný lékař nepomůže od její plicní choroby. Vynasnažím se váš ústav znáhym, trplcím zastaralou nemocí, doporučiti. Přijměte srdečný pozdrav Martin Čech, Furley, Kas.

Čtění lékaři: Tímto vzdávám Vám touto cestou srdečné díky za své vyléčení. Byl jsem úplně cehromen na nohu a musel jsem chodit o berlích. Pomoc místních lékařů byla marnou, vy jste mne však úplně vyléčili a já jsem nyní šťastným. Ústav váš jest opatřen těmi nejdokonalejšími elektrickými stroji a nejpohodlnějšími koupelnami a proto mohu Vás všem svým rodákům, kteří lékařské pomoci potřebují, a hledají vřelé doporučiti. Kdo by si bližšího vysvětlení přál, nechť mne dopíše a já mu milerád vše sdělím. Co mne se týče mohu směle tvrdit, že nejlepším ústavem v Americe jest Bohemian Medical Institute v Kansas City.

S úctou Anton Borecký, Palacký, Kas.

Děkuji Vám za mé vyléčení nebo od mládí trpěl jsem zašlemověním průdušnic, plicním katarem a obtížným dýchánim. Jsem nyní 57 let stár, jsem úplně zdráv a proto jsem Vás doporučil mému synovi v Dakotě.

Matiaš Vrzal, Montgomery, Minn.

Děkuji Vám za vyléčení mne z reumatismu, kterýmž jsem trpěl po dvacet roků.

Jakub Keller, Helena, Mont.

K vědomosti vám dávám, že Vaše léky mou dceru ze srdečné vady vyléčily a proto jsem Vás doporučil pí. Smithové a doporučuji každému, kdo by pomoci potřeboval.

V úctě Jos. Ševčík, New Era, Oregon.

Děkuji Vám za úplné vyléčení z hluchoty na kterou jsem trpěla po dva roky, ale teď opět dobře slyším. V úctě

Anna Mojak, New York, N. Y.

Děkuji Vám vše le za vyléčení mne z neplodnosti a chci Vás všem mým sestrám doporučit

B. Škatulský, Buffalo, N. Y.

Za vyléčení mé zlaté žíly Vám srdečně děkuji, nebo po tři léta znášel jsem nesnesitelné bolesti. S úctou

Chas Blažina, Canyon Ferry, Mont.

Já Vám srdečně děkuji za Vaše léky. Mohu pravidelně dýchat a jsem úplně spokojena s Vaším léčením, Antonie Vrbka, Plasy, Neb.

Čtění lékaři: Sděluji Vám že Vaše léky mne vyléčily z mého žaludečního kataru, nímž po 8 roků jsem trpěl. Srdečně Vám děkuji za vyléčení S úctou Frank Židek, Engleville, N D

Ct pánové—Včerejším dopisem od Vás obdržením jsem se úplně přesvědčil o Vašem zdárném léčení, jakého jsem nikdy před tím nikde nenašel. Z dopisu onoho vysvítá, že se Vám nejedná o to, léčiti nemocné ze živnosti, jako mnozí tak činí, ale o uzdravení úplné svých klientů. Mohu Vám směle říci, že co jsem Vaše léky užíval nemoc moje takořka vučihledě se lepšila, tak že v oné krátké době se cítím úplně zdráv. Já bych byl býval v léčení vašem ještě dále pokračoval, kdybych nebyl vstoupil s spolkovému vojsku, maje za to, že jsem opět úplně zdráv nabyl. V pádu že při návratu bych nějakou nemocí stížen byl, opřátím se jedině na Vás, nebo jsem přesvědčen úplně, že se nikdy na Vás a vůbec žádný nesklame; Znamenám se se srdečným pozdravem Váš

Oldřich Rák 3rd Reg R Riders U S V C

Chickamauga, Ga

Děkuji Vám za mé vyléčení i mého syna, neb jsme chvála Pánu Bohu oba Vašemi léky zdrávi, S úctou Luka Glavinič

Led City, S Dak

Veškery dopisy adresovány buďtež jednoduše

The Bohemian Medical Institute.

So. East Cor. 10 Walnut Str. Kansas City, Mo. 92

Zmiňte se v dopise o tomto listě.

SEVEROVY LÉKY.

Jedno natření často dostačí, aby vypuzeny byly bolesti z každé části těla, vezme-li se k tomu

...SEVERŮV...

OLEJ Sv. GOTHARDA.

50 ctů.

Jste-li stiženi revmatismem

...SEVERŮV...

LÉK PROTI REVMATISMU

rychle Vám pomůže.

$1.00.

Křiči-li dítě celé noci, dostává-li zoubky a má-li horkost,

SEVERŮV

TIŠITEL DĚTÍ

Je utiší, uspí a vyléčí..... 25 ctů.

Ztratili jste chuť k jídlu? Jste slabými, nevrlými?

SEVEROVA

ŽALUDEČNÍ HOŘKÁ

Vám chuť k jídlu vrátí, dodá Vám síly a veselé mysli. 50c a $1.00.

SEVEROVY PILULKY

pro játra upraví Vám stolici, zbaví Vás nadýmání, obtíží z větrů, zabrání vzniku mnohých nemocí.

25 ctů.

SEVERŮV BALSÁM PRO PLÍCE

zůstává posud nejlepším lékem proti nastuzení, chřipce, chrapotu a bolestem v krku.

Vyléčí každý kašel.

25 a 50 ctů.

Kdo trpí slabostí nervů, vysíleností, třesavkou, tomu pomůže jen

SEVERŮV NERVOTON.

Dámy po porodu měly by ho vždy užívati. $1.00.

Máte-li obtíže s močením, řezavku, bolesti v zádech, žlutou pleť,

SEVERŮV

SILITEL LEDVIN A JATER

Vás rychle vyléčí.

75 ctů a $1.25.

Nečistá krev jest příčinou většiny nemocí. Máte-li vyrážky na těle, boláky a vředy, jste-li ospalí, mrzutí,

SEVERŮV KRVEČISTITEL

Vás uzdraví. $1.00.

Vypadávání vlasů jest mrzutým; holou hlavu nemá nikdo rád.

SEVERŮV SILITEL VLASŮ

způsobí Vám bujný vzrůst vlasů a učiní je jemnými.

50 ctů a $1.00.

Vaše žena nebo dcera často trpí různými chorobami ženskými.

SEVERŮV

REGULATOR ŽENSKÝCH NEMOCÍ

učiní je zdravými, kvetoucími, krásnými. $1.00.

Zvláštní léky za $3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA

CEDAR RAPIDS, IOWA.